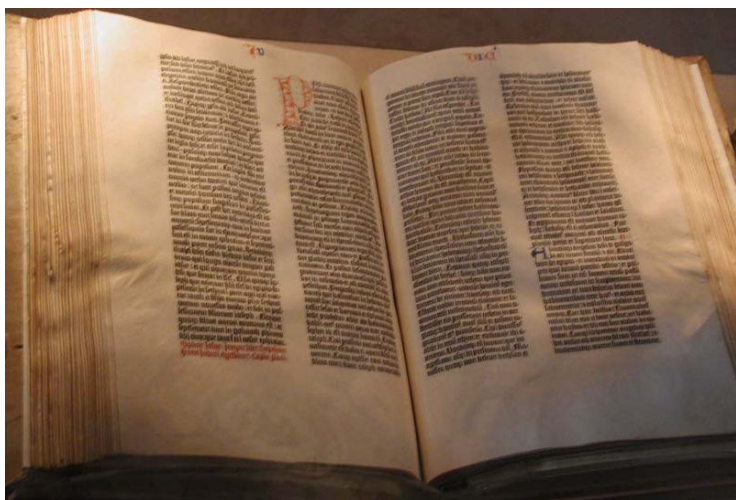

Bokens historia

För länge sedan skrevs alla böcker för hand. Man skrev på pergament, ett slags skinn, som liknade trumskinn. Oftast var det munkarna i klostren, som dag ut och dag in satt och präntade bokstav för bokstav, sida för sida, så fint de kunde.

Man kan se sådana hand-skrivna böcker på vissa museér och bibliotek. Den mest berömda hand-skrivna boken vi har i Sverige är Silver-bibeln, som finns i Uppsala. Troligen skrevs den redan på 500-talet i Italien.

De första tryckta böckerna gjordes på så sätt att man i en trä-platta skar ut bilder och text. Alla bokstäver gjordes spegel-vända. Därefter strök man på tryck-svärta med hjälp av en "färg-boll", ett föremål som såg ut som en upp- och nedvänd svamp. Sedan pressades plattan mot ett papper. Eftersom plattan gick att använda flera gånger kunde man få många likadana sidor. Ville man göra en hel bok, fick

man skär ut en ny trä-platta för varje sida. Man kunde bara trycka på den ena sidan av pappret eftersom det blev så djupa in-tryck av trä-plattan, att bak-sidan inte kunde användas.

Med den här metoden var det bara möjligt att framställa tunna böcker på högst 25-30 blad. De första utkom omkring 1430 och kallades för block-böcker. De var framför allt läro-böcker, som prästerna använde i sin undervisning. Andra block-böcker var kalendrar, planet-böcker och spådoms-böcker. Inte förrän en man i Tyskland kom på, att man kunde gjuta lösa bokstavs-stämplat i bly. (typer9 blev det någon riktig fart på bok-tryckningen. Typerna kunde sättas ihop till ord och meningar och på så sätt kunde man trycka hela sidor. Därefter plockade man ur typerna och använde dem på nytt.

Mannen hette Johann Gutenberg och kallas "Boktryckarkonstens fader". Han uppfann den första tryck-pressen, som tillverkades 1440. Liknande tryck-pressar användes sedan i nästan 400 år.

texten är hämtad ur:
Hur man gör en bok av Angelica Serrano-Punell, s. 36-37